

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา เพศวิถีและอนามัยเจริญพันธุ์ของผู้หญิงพิการ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ วิธีการศึกษาเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล กับผู้หญิงพิการจำนวน 13 รายเป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหว จำนวน 5 คน ทางสายตาจำนวน 4 คน และทางหูจำนวน 5 คน กลุ่มตัวอย่าง มีอายุระหว่าง 20 -59 ปีการศึกษา มีตั้งแต่ ป. 6 และกำลังศึกษาระดับปริญญาเอก สถานภาพสมรส ทั้งการเป็นโสด มีแฟน และมีครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่า ผู้หญิงพิการ มองตัวตนว่าเป็นคนไม่ผิดปกติ เพียงมีข้อจำกัดต่าง ๆ อันเนื่องมาจากความพิการทั้งการเคลื่อนไหว การมองไม่เห็น และการไม่สามารถสื่อสารได้ แต่พวกเขา มีความสามารถเหมือนคนอื่น เป็นสมาชิกหนึ่งของสังคม ต้องการได้รับเกียรติศักดิ์ศรี แต่เขาได้รับการแบ่งแยก กีดกันจากสังคม โดยเฉพาะเรื่องสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ แม้ผู้หญิงจะมองว่าเรื่องเพศเป็นธรรมชาติ แต่ผู้หญิงพิการ ไม่ได้ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาและ การดูแลสุขภาพอนามัยเจริญพันธุ์ เพราะมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น ผู้หญิงพิการยังถูกละเมิดสิทธิในความเป็นแม่ การไม่ได้รับการสนับสนุนในการทำบทบาทนี้ได้เต็มที่ การถูกโน้มน้าวให้ทำหมัน รวมทั้งการถูกระทำ ความรุนแรง งานวิจัยนี้ ชี้ให้เห็นว่า เพศภาวะที่ถูกประกอบสร้างทางวัฒนธรรม และวาทกรรมความพิการ ได้ประกอบสร้างอคติต่อผู้หญิงพิการสองเท่า ทำให้สังคมมองว่าเรื่องเพศ เป็นเรื่องต้องห้ามของผู้หญิงพิการ เพราะเกรงกลัวว่าผู้หญิงพิการจะเป็นอันตราย เป็นสิ่งที่ผู้หญิงไม่สามารถจัดการเองได้ ในขณะที่ผู้หญิงมองว่า เรื่องเพศ และบทบาทเพศ รวมทั้งการทำหน้าที่ต่างๆในสังคม พวกเธอสามารถทำได้เช่นกับคนอื่น

ข้อเสนอแนะ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และครอบครัวเฝ้าระวัง และป้องกันการแสวงหาประโยชน์ การใช้ความรุนแรง และการล่วงละเมิดต่อสตรีพิการ โดยเฉพาะปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลากรที่เกี่ยวข้องในเรื่องสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ของคนพิการ เสริมสร้างความรู้และปรับเจตคติด้านสุขภาวะ สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ ผ่านสถาบันครอบครัว และระบบการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน

Abstract

This study aimed to explore sexuality and reproductive health of women with disabilities by using qualitative research methodology. The methodology was in-depth interviews with 13 women with disabilities that included 5 mobility disability, 4 blind people and 5 deaf people. Age of the respondents was between 20-59 years. Educational level of respondents was from grade 6 to studying Ph.D level and marital status was single, having boyfriends and married.

The findings indicated that women with disability regard themselves not as abnormal, they think that they have some limitations of moving or seeing, or communications difficulties, but they are able to do anything like others. They need dignity and honor as human but they think that they were discriminated, stigmatized by society especially in terms of reproductive health. While women with disability realized that sex is a natural thing, they said that women with disability rarely received sex education and reproductive health knowledge due to society ignorance.

The deprivation from motherhood among women with disability was found in this study. They were discouraged, blamed when they were pregnant, some were convinced or forced to be sterilized including experiencing violence. The study indicated that gender and disability constructed double stigma toward women with disability. Society portrayed sex was prohibited for them because of fear and danger about sexual activity for women with disability. While women with disability have agency to perform gender role and sexuality as others.

Recommendations: The promotion and support from the state and private organizations including local municipalities to surveil and protect the rights of women with disability for sexual life and on women with disability is needed. Changing attitudes of officers to promote reproductive health rights is suggested. We should provide knowledge, positive attitudes on reproductive rights through family and educational both formal and informal systems.